

Дата	15.00	166	1	15.42	1,286	15.30	15.30	0.00	0.00
8.30	16	4,000	8.74	1,959	8.72	8.72	0.00	0.00	0.00
13.36	528	2,919	13.96	1	13.86	13.86	0.00	0.00	0.00
22.10	5	321	25.15	606	25.05	25.00	0.00	0.00	0.00
9.51	3,741	136	9.98	467	9.80	9.80	-1.01	0.00	0.00
13.14	280	1,720	14.70	136	14.62	14.70	0.00	0.00	0.00
13.00	1,350	2,882	13.96	1,000	13.90	13.96	0.00	0.00	0.00
14.06	20	132	629	14.26	14.32	0.00	0.00	0.00	0.00

Гэты тыдзень дакладна ўвойдзе ў найноўшую гісторыю «чорнага золата». Весткі з нафтавага рынку нават здолелі адсунуць з топай сусветных інфармагенцаў навіны пра пандэмію каранавіруса. 20 красавіка ф'ючарсны кантракт на амерыканскую лёгкую нафту West Texas Intermediate (WTI) з пастайкай у май завяршыў гандлёвую сесію на адзнацы мінус 37,63 долара за бараль, сведчаць даныя амерыканскага біржавога апэратара CME Group. Прычым літаральна за некалькі гадзін кошт кантракту абваліўся амаль на \$56. Упершыню ў гісторыю на рынку паўстала сітуацыя, калі прадаўца «чорнага золата» гатовы даплаваць пакупнікам за яго куплю. «Нічога падобнага і блізка не было ў гісторыі», — узрушана пракаментаваў падзею сайту rbc.ru прафесар фінансаў Х'юстанскага ўніверсітэта Крэйг Піронг, спецыяліст па сыравінных рынках. Раней гэта палічылі б камп'ютарнай памылкай, але цяпер адмоўныя цэны на «чорнае золата» — рэальнасць. Чаму ліхаманіць нафтавы рынак і да чаго гэта прывядзе?

У КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Для пачатку трэба зазірнуць у мінулае. Рынак нафты WTI (West Texas Intermediate) ствараўся як рынак для прафесійных удзельнікаў — вытворцаў і пастаўшчыкоў сырой нафты, здабытчыкоў, перапрацоўшчыкаў і прафесійных трыйдараў, нагадвае Forbes. Гэта значыць, першачасова ён прызначаўся для гандлю фізічнай або рэальнай нафтай паміж тымі, хто яе рэальна можа прапанаваць, і тымі, каму яна рэальна патрэбна ў якасці сыравіны. Па меры развіцця рынку на ім з'явіліся не толькі спотавыя інструменты (калі аплата павінна адбывацца неадкладна), але і доўгатэрміновыя ф'ючарсныя кантракты. І механіка работы, і правілы рынку ствараліся для выгады фізічных пастаўшчыкоў. У прыватнасці, па змаганні мяркуецца, што набыты ф'ючарсны кантракт прадугледжвае абавязальства прадаўцы даць аб'ём фізічнай нафты, а пакупнік — забраць яго (паказачна сховішча, куды яна павінна быць змешчана, ці трубаправад, па якой яна павінна быць адпраўлена).

Прычына, па якой кантракт на WTI з пастайкай у май днёмі аказаўся незапратраваным, знаходзіўся ў амерыканскім штата Аклахома, адзначыў rbc.ru. Там у горадзе Кушынг размешчана найбуйнейшае ў ЗША нафтавае сховішча. Толькі за два месяцы назапашаньня ў ім запасы павялічыліся амаль напалову.

Кушынг — гэта гіганцкі хаб па транспарціроўцы, перапрацоўцы і захоўванні «чорнага золата». Горад пачаў актыўна развівацца ў 1912 годзе адначасова з нафтавым бумам. Сёння гэты цэнтр адыгрывае ключавую ролю ў цэнаўтварэнні нафты WTI. Ф'ючарсныя кантракты на гэтую сыравіну, якія заключаюць трыдтары, агаворваюць, што яна павінна быць дастаўлена менавіта ў Кушынг. Калі гэта з прычыны перапоўненасці сховішчаў немалымі (або ўзятыя неапакупнымі) ў будучыні, то неэмагэгодна і купля кантракту.

Дзякуючы свайму размяшчэнню — горад знаходзіцца ў цэнтры Злучаных Штатаў — Кушынг пачаў называць «сусвет-

ным перасячэннем нафтаправодаў». Ён звязвае вытворцаў «чорнага золата» пўднёвага ўзбярэжжа ЗША са спажаўцамі ў паўночнай частцы краіны. Практычна ўся нафта і прадукты, якія вырабляюцца за яе і выкарыстоўваюцца ў ЗША, так ці інакш праходзяць праз інфраструктуру Кушынга. Па стане на мінулы год змяшчальнасць сховішчаў складала больш чым 90 мільянаў бараляў. Гістарычна «чорнае золата» прыходзіла з узбярэжжа Мексіканскага заліва ў цэнтр ЗША, туды ж дастаўлялася сыравіна з радыёвшаў Тэхаса і ішла далей — да цэнтраў нафтаправадоўкі. З ростам здабычы сланцавай нафты частка трубаправадоў была разгорнута ў бок узбярэжжа, але ў цэлым транспартная інфраструктура вакол Кушынга па-ранейшаму разлічана хутчэй на ўвоз, чым на вываз нафты.

Праблема захоўвання «чорнага золата» актуальная для многіх краін і вытворцаў. Даследаванне на гэтую тэму ў канцы сакавіка апублікавала кампанія IHS Markit, паведаміў rbc.ru. Ужо тады некаторыя краіны вельмі блізка падышлі да максімуму сваіх магчымасцяў захоўвання нафты. Сусветная патрэба ў ёй да канца сакавіка ўпаала настолькі, што пры захаванні звычайных тэмпаў здабычы, напрыклад, у Нігерыі магчымасці захоўвання вычарпаліся б праз паўтара дня, а ў Расіі — праз восем дзён. Самая высокая «трываласць» у гэтым сэнсе ў Кітая — 52 дні.

Нафту захоўваюць не толькі на сушы, але і на вадзе — у танкерах. Сёлета ў красавіку аб'ёмы такога захоўвання дасягнулі гіганцкіх памераў. Па звестках з крыніц Reuters, да сярэдзіны гэтага месяца колькасць нафты на буйных танкерах дасягнула

160 мільянаў бараляў. Апошні раз супастаўныя лічбы былі зафіксаваныя ў 2009 годзе — каля 100 мільянаў. Па інфармацыі Guardian, дзень арэнды аднаго супертанкера абыходзіцца ў 350 тысяч долараў.

Такі спосаб захоўвання выкарыстоўваецца ў першую чаргу для спекуляцыйнага гандлю. Буйныя кампаніі купляюць або арандуецца танкеры, запўняюць іх нафтай і разлікі на выгады продаж у будучыні. У прыватнасці, гэта практыкуецца буйнымі перавозчыкамі нафты (напрыклад, Trafiqua, Vitol або Gunvor) — яны дастаўляюць нафту і нафтапрадукты ад вытворца да канчатковага спажаўцы.

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Для пачатку трэба зазірнуць у мінулае. Рынак нафты WTI (West Texas Intermediate) ствараўся як рынак для прафесійных удзельнікаў — вытворцаў і пастаўшчыкоў сырой нафты, здабытчыкоў, перапрацоўшчыкаў і прафесійных трыйдараў, нагадвае Forbes. Гэта значыць, першачасова ён прызначаўся для гандлю фізічнай або рэальнай нафтай паміж тымі, хто яе рэальна можа прапанаваць, і тымі, каму яна рэальна патрэбна ў якасці сыравіны. Па меры развіцця рынку на ім з'явіліся не толькі спотавыя інструменты (калі аплата павінна адбывацца неадкладна), але і доўгатэрміновыя ф'ючарсныя кантракты. І механіка работы, і правілы рынку ствараліся для выгады фізічных пастаўшчыкоў. У прыватнасці, па змаганні мяркуецца, што набыты ф'ючарсны кантракт прадугледжвае абавязальства прадаўцы даць аб'ём фізічнай нафты, а пакупнік — забраць яго (паказачна сховішча, куды яна павінна быць змешчана, ці трубаправад, па якой яна павінна быць адпраўлена).

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Для пачатку трэба зазірнуць у мінулае. Рынак нафты WTI (West Texas Intermediate) ствараўся як рынак для прафесійных удзельнікаў — вытворцаў і пастаўшчыкоў сырой нафты, здабытчыкоў, перапрацоўшчыкаў і прафесійных трыйдараў, нагадвае Forbes. Гэта значыць, першачасова ён прызначаўся для гандлю фізічнай або рэальнай нафтай паміж тымі, хто яе рэальна можа прапанаваць, і тымі, каму яна рэальна патрэбна ў якасці сыравіны. Па меры развіцця рынку на ім з'явіліся не толькі спотавыя інструменты (калі аплата павінна адбывацца неадкладна), але і доўгатэрміновыя ф'ючарсныя кантракты. І механіка работы, і правілы рынку ствараліся для выгады фізічных пастаўшчыкоў. У прыватнасці, па змаганні мяркуецца, што набыты ф'ючарсны кантракт прадугледжвае абавязальства прадаўцы даць аб'ём фізічнай нафты, а пакупнік — забраць яго (паказачна сховішча, куды яна павінна быць змешчана, ці трубаправад, па якой яна павінна быць адпраўлена).

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Для пачатку трэба зазірнуць у мінулае. Рынак нафты WTI (West Texas Intermediate) ствараўся як рынак для прафесійных удзельнікаў — вытворцаў і пастаўшчыкоў сырой нафты, здабытчыкоў, перапрацоўшчыкаў і прафесійных трыйдараў, нагадвае Forbes. Гэта значыць, першачасова ён прызначаўся для гандлю фізічнай або рэальнай нафтай паміж тымі, хто яе рэальна можа прапанаваць, і тымі, каму яна рэальна патрэбна ў якасці сыравіны. Па меры развіцця рынку на ім з'явіліся не толькі спотавыя інструменты (калі аплата павінна адбывацца неадкладна), але і доўгатэрміновыя ф'ючарсныя кантракты. І механіка работы, і правілы рынку ствараліся для выгады фізічных пастаўшчыкоў. У прыватнасці, па змаганні мяркуецца, што набыты ф'ючарсны кантракт прадугледжвае абавязальства прадаўцы даць аб'ём фізічнай нафты, а пакупнік — забраць яго (паказачна сховішча, куды яна павінна быць змешчана, ці трубаправад, па якой яна павінна быць адпраўлена).

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Для пачатку трэба зазірнуць у мінулае. Рынак нафты WTI (West Texas Intermediate) ствараўся як рынак для прафесійных удзельнікаў — вытворцаў і пастаўшчыкоў сырой нафты, здабытчыкоў, перапрацоўшчыкаў і прафесійных трыйдараў, нагадвае Forbes. Гэта значыць, першачасова ён прызначаўся для гандлю фізічнай або рэальнай нафтай паміж тымі, хто яе рэальна можа прапанаваць, і тымі, каму яна рэальна патрэбна ў якасці сыравіны. Па меры развіцця рынку на ім з'явіліся не толькі спотавыя інструменты (калі аплата павінна адбывацца неадкладна), але і доўгатэрміновыя ф'ючарсныя кантракты. І механіка работы, і правілы рынку ствараліся для выгады фізічных пастаўшчыкоў. У прыватнасці, па змаганні мяркуецца, што набыты ф'ючарсны кантракт прадугледжвае абавязальства прадаўцы даць аб'ём фізічнай нафты, а пакупнік — забраць яго (паказачна сховішча, куды яна павінна быць змешчана, ці трубаправад, па якой яна павінна быць адпраўлена).

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Для пачатку трэба зазірнуць у мінулае. Рынак нафты WTI (West Texas Intermediate) ствараўся як рынак для прафесійных удзельнікаў — вытворцаў і пастаўшчыкоў сырой нафты, здабытчыкоў, перапрацоўшчыкаў і прафесійных трыйдараў, нагадвае Forbes. Гэта значыць, першачасова ён прызначаўся для гандлю фізічнай або рэальнай нафтай паміж тымі, хто яе рэальна можа прапанаваць, і тымі, каму яна рэальна патрэбна ў якасці сыравіны. Па меры развіцця рынку на ім з'явіліся не толькі спотавыя інструменты (калі аплата павінна адбывацца неадкладна), але і доўгатэрміновыя ф'ючарсныя кантракты. І механіка работы, і правілы рынку ствараліся для выгады фізічных пастаўшчыкоў. У прыватнасці, па змаганні мяркуецца, што набыты ф'ючарсны кантракт прадугледжвае абавязальства прадаўцы даць аб'ём фізічнай нафты, а пакупнік — забраць яго (паказачна сховішча, куды яна павінна быць змешчана, ці трубаправад, па якой яна павінна быць адпраўлена).

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Кушынг — гэта гіганцкі хаб па транспарціроўцы, перапрацоўцы і захоўванні «чорнага золата».

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Кушынг — гэта гіганцкі хаб па транспарціроўцы, перапрацоўцы і захоўванні «чорнага золата».

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Кушынг — гэта гіганцкі хаб па транспарціроўцы, перапрацоўцы і захоўванні «чорнага золата».

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Кушынг — гэта гіганцкі хаб па транспарціроўцы, перапрацоўцы і захоўванні «чорнага золата».

КУШЫНГУ — ПАД ЗАВЯЗКУ

Кушынг — гэта гіганцкі хаб па транспарціроўцы, перапрацоўцы і захоўванні «чорнага золата».

Вёскі, якія знікаюць: апошнія жыхары

Гэты тыдзень дакладна ўвойдзе ў найноўшую гісторыю «чорнага золата».

«ГЛЯДЖУ Ў АКНО, А ТАМ КАЗІНЯЯ МОРДА!»

Асаблівасці жыцця ў пушчы

Мы прыехалі тады да Марыі Андрэеўны ПАНЬКО акурат перад Вялікаднем. Прыехалі ў самую глыбіню Белаежскай пушчы, куды і трапіць можна, толькі калі атрымаеш дазвол. У Глыбокім Вугле засталася некалькі хат, гаспадары якіх гандлююць сідою на лета. Тыповыя дачнікі. Нават шкада, што яны прапуюць прыгожую крававіцу пару, той самы рай на зямлі, за які турысты звычайна плацяць вялікі грошы. Тут, у пушчы, — асаблівая цішыня, больш правільна сказаць, птушыны рознагалосы хор на фоне цішыні і лёгкага ветру ў кронах высокіх дрэў. Нібы няма астатняга свету з яго тлумам, пандэміяй ды іншымі наваламі.

ЧЫМ СТРАШНАЯ ВАЙНА?

Тут прайшло ўсё жыццё маёй гераіні, і да апошняга часу яна тут нават зівявала — адна. А цяпер стала зусім слабенькая, жыве ў сына Мікалая, чакана, калі сын з нявесткай пойдуч у адпачынак і прыедуць сідою разам, дзе ёй родныя сцены і роднае паветра, несумненна, прыбаўляюць здароўя.

Марыя Андрэеўна нарадзілася ў суседняй вёсцы. Ёй было сем гадоў, як пачалася Вялікая Айчынная. Дарослыя ўсё бедавалі, гаварылі пра вайну, а яна не разумела, што ў той вайне такога страшнага: жылі як і раней. Да часу... Адзін з першых уславаў яе дзяткіства — як бабуля накладвае ў торбу хлеба, сала, цыбулі і пасылае яе ў ельнік аднесці ежу збеглым палонным. Уздоўж граніцы на пачатку вайны было нямяла лагераў, з аднаго ўцяклі тады некалькі салдат. Хаваліся ў лесе. А немцы ўжо стаялі абпал, яны рыхталі праграму ачышчэння пушчы ад людзей. Вось бабуля і выпраўляла малую ў спадзяванні, што на дзіця ніхто не зверне ўвагі. Манечка і насіла тыя хатулькі. Яна назаўсёды запамінала, якія галодныя і змучаныя былі тыя салдаты, якія сшыра дзякавалі дзяткічынцы. Так малая і бегала з харчамі ў шоканку, пакуль не вывезлі і саміх.

Яе сям'я падзяліла лёс большасці насельніцкай пушчы. Як вядома, Бе-

лаежская пушча была падораная Герынку. Апошні плановаў зрабіць тут злітнае паліўнічае ўгоддзі Райха. Усіх жыхароў лясных вёсак было загадана выселіць, а іх жылло спаліць, каб выключыць любую магчымую падтрымку партызан мясцовым насельніцтвам. Марыя Андрэеўна памятае, як выязджалі са сваёй вёскі. У іх сям'і было чацвёрта дзятка, бабуля. Сем чалавек селі на падводу, і не засталася месца, каб пакласці хоць нейкія рэчы. Тады бацька выпрасіў у старога ўшава аднаго каня з возам, да воза прывязалі карову, забралі кураў, гусей.

АСАБЛІВЫ КАВАЛАК ХЛЕБА

Вывезлі іх у нейкую вёску пад Жабінкай. Як яна разумела, працавалі бацькі ў пана. Тыя гады ёй запомніліся пастаянным жаданнем паёсці. У таго пана ці гаспадары ўдасць давалі толькі бульбы. Яшчэ бацькі па картках атрымлівалі ячменны хлеб. Вось на гэтых харчах і перабівалася вялікая сям'я, а дзяткічынцы ўдасць перабрава харчавання.

Марыя Андрэеўна помніць, як яны, малая, часта беглі на чыгуначную станцыю — там часам перападала якая шукерка ці кавалак цукру. Там жа праезджалі салдаты. Вось аднойчы мадэжыры пачаставалі дзятка падмажаным на масле белым хледам. «Гэта было тое смачна, што за-

ні, асаблівай лагоднасці назапашвала ў сабе. Марыя Андрэеўна гаворыць, што цяпер жыць добра. Пенсію плацяць свечасова. Нават да яе адной уевеь час прыязджала аўтакрама. Гандлёвае абслугоўванне лясных вёсак ажыццяўляе не спажаўцаперара, а Нацыянальны парк. Жыццё ў залавядніку накладвае свой адб'ітак. Як ужо гаварылася, прыехаць сюды можна, толькі папярэдне атрымаўшы дазвол. Прыярытэт маюць паштова машына і транспарт экстранных службаў.

ЛЯСНЫЯ ГОСЦІ

У пушчы ўсё жывуче асабліва. Насельнікі векавага лесу адно аднаму надта не замінаюць і нічога не бяжучы. Жанчына прывыкла за столькі гадоў, што на падворак могуць забегчы розныя звяры. Казулі і лены наогул бяспраўныя, часам пераскакуюць праз плот ды пасвядца ля акна. А бывала і так: сядзіць яна з кубкам чаю, а ў акно зазірае казіная морда. Тады гаспадыня груква чым-небудзь па аконнай раме, і пужлівыя козачкі разбегваюцца ў розныя бакі. Дзікі бессаромна рыюць каля самога плота, і што ты з ім зробіш? Хоць бульбы ды буркаку тут даўным-даўно ніхто не садзіў, яны па сваёй свінчай звычцы наробіць каля агароджы ямаў, толькі засыпай. Аднойчы да яе нават зубр завітаў. Давялося ўсялякімі падручнымі сродкамі стварыць шум, каб рагаты няпрошаны гоць сышоў. Марыя Пуцько столькі гадоў пражыла ў пушчы, звычкі звяр'ёў ведае — адразу разумела, што не зусім звычайны зубр яе наведваў. Найчасцей яны падьходзіць пад хату, калі ўдаецца ўнохаць стажок сена на падворку. Нічога іншага здоравага зубра цікавіць не павінна. Хутчэй за ўсё, гэты быў хворы, яго прагналі са статку. Тым больш што непадалёк тады пасвіўся статак. І хоць падобныя яны на вялікі кароў, лепей усё ж быць ад іх далей, — разважае бабулячка. — Хоць гэта, вядома, не ваўкі.

Сустрэчы з ваўкамі яна таксама згадала. Даўно ўжо, яшчэ калі быў жывы яе гаспадар, да іх неяк заявіла ваўчыца з вывадкам ваўчанят. Казалі, што тая прызвычайна хадзіць на ферму, а чаму ваўчыная сям'я звернула сюды і трапіла да іх, яны не разумелі. Спужалі іх тады факелам, і яны пабеглі ў лес — больш не прыходзілі. Сустваства з дзікімі насельніцамі лесу Марыю ніколі не падохала. Наадварот, згадвае розныя выпадкі амаль са смехам: «Яны ж не кожны дзень сюды прыходзіць».

ВАЛАДАРКА-ВЯСНА

Цяпер яна кывае ў сына з нявесткай «на ўсім гатовым». А некалькі гадоў таму спраўлялася з хатняй

судзіць, што яна па-ранейшаму з'яўляецца іх часткай. Гэтыя розныя выпадкі амаль са смехам: «Яны ж не кожны дзень сюды прыходзіць».

ВАЛАДАРКА-ВЯСНА

Цяпер яна кывае ў сына з нявесткай «на ўсім гатовым». А некалькі гадоў таму спраўлялася з хатняй

Глыбокі Вугал Камянецкага раёна

Зачар БУРАК.